

Sylvian joululaulu

Säv. Karl Collan

San. Sakari Topelius

Suom. Martti Korpilahti

ST 48, JT 48, KJ 50, PT 208

1. Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan,
joulu joutui jo rintoihinkin.

Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
jo pirtteihin pienoisiin.

Mutt' ylhäällä orressa vielä on vain
se häkki, mi sulkee mun sirkuttajain,
ja vaiennut vaikerrus on vankilan;
oi, murheita muistaa ken vois laulajan?

2. Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun,
miss' siintääpi veet, viini on vaahtovin
ja sää aina kuin toukokuun.

Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään,
ah, tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään,
ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi,
sen runsaammat riemut ken kertoilla voi!

3. Sä tähdistä kirkkain nyt loisteesi luo
sinne Suomeeni kaukaisehen!

Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
sa siunaa se maa muistojen!

Sen vertaista toista en mistään ma saa,
on armain ja kallein mull' ain Suomenmaa!

Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian
ja soi aina lauluista sointuisimman.

